

meldt ud, at man ikke vil håndhæve eksklusivbestemmelserne efter dommen fra Menneskerettighedsdomstolen. Jeg kan kun støtte dette.

Så har debatten her i dag jo været interessant at følge for venstrefløjens vedkommende. Det er jo klart, man kan høre, at repræsentanterne sidder i et dilemma. Jeg ved ikke, om man kan bruge billedet, at det, vi ser her, ligner rygcrawl for begyndere, men jeg synes nu altså, når jeg lytter til debatten, at det er at gå lige over stregen at sige, at tvang er en del af den danske aftalemodel.

Kl. 11.45

For mig har tvang aldrig været en del af den danske aftalemodel, og jeg ville være frygtelig ked af det, hvis nogen skulle få den opfattelse, at foreningstvang var en af de bærende piller i det danske arbejdsmarkedssystem.

Men alt det er jo nu historie. Jeg takker for slutningen til forslaget og ser frem til forslagets videre behandling, hvor der vil blive mulighed for at uddybe de temaer og besvare de spørgsmål, som er blevet rejst under behandlingen i dag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er jeg jo fuld af forståelse for, at ministeren er meget glad for den her dom, som man så kan sige formelt set gik imod den danske regerings interesser, men lad det nu ligge.

Jeg kunne godt tænke mig at få uddybet, om ikke det er rigtigt, at dommen handler om, at det er i modstrid med menneskerettighederne at afskedige en person på grund af vedkommendes tilhørsforhold til en bestemt forening.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg lige gentage, at dommen jo sikrer, at man ikke kan pålægge mennesker at være medlem af en bestemt forening for at få et arbejde. Det er jo sådan set det, hele historien går ud på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi er ret præcise her. Jeg vil godt tage udgangspunkt i, at ministeren i 2003 fremsatte et lovforslag om forbud mod eksklusivaftaler. I 2006 bliver der fremsat et andet forslag, som udvider det oprindelige forslag, som bl.a. udvider det med hensyn til spørgsmålet om anvisning gennem fagforeningerne.

Jeg vil bare gerne vide, om der i dommen fra Menneskerettighedsdomstolen er noget som helst belæg for, at lige præcis den bestemmelse kommer med. Så vil jeg nemlig meget gerne have vist, i hvilken en af dommene det står, at det skal forbydes, at man skal kunne lave en aftale om anvisning af arbejdskraft gennem en fagforening.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er, fordi også det i realiteten vil kunne virke som en eksklusivbestemmelse. Dommen er jo meget principiel og meget klar. Og derfor vil sådan et tilfælde, hvor man har eneret på at anviser arbejdskraft – det vil sige, at man anviser egne medlemmer til bestemte job og kun egne medlemmer – naturligvis fungere ligesom en eksklusivbestemmelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om sygedagpenge.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 2/2 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Bonnesen (V):

Siden den seneste gennemgribende ændring af sygedagpengeloven tilbage i 1990 er der vedtaget en række ændringer, og der har fundet en række afgørelser sted på lovens områder. Der er

derfor opstået et behov for en gennemskrivning, så der opnås en bedre sammenhæng og systematik i lovgivningen. Herudover er der brug for at indarbejde de væsentlige praksisændringer i lovtæksten.

Gennemskrivningen har også givet mulighed for at ændre visse punkter i sygedagpengeloven, så den lever bedre op til regeringens målsætning om at reducere sygefraværet på arbejdsmarkedet.

Danmark vil inden for en ret kort årrække opleve mangel på arbejdskraft. Der bliver brug for alle hænder og hoveder på arbejdsmarkedet, og derfor er det afgørende, at sygefraværet nedbringes både af hensyn til den enkelte og af hensyn til samfundsøkonomien. Virksomhederne skal derfor styrkes i at fastholde medarbejdere frem for at afskedige dem.

Disse overordnede formål er baggrunden for de fleste ændringsforslag i moderniseringen af sygedagpengeloven. For mig at se er de vigtigste ændringer, at loven har fået en formålsparagraf, hvori det præciseres, at sygedagpengeloven ikke blot indeholder regler om passive økonomiske ydelser, men at der samtidig i langt højere grad end tidligere lægges vægt på regler, der kan sikre en aktiv opfølgende indsats over for de sygemeldte.

Der er således tre formål med sygedagpengeloven: 1) at yde økonomisk kompensation til den sygemeldte under sygefraværet, 2) at genoprette den sygemeldtes samarbejdssevne hurtigst muligt og 3) at understøtte samarbejdet mellem kommuner, virksomheder og andre aktører i bestræbelserne på at nedbringe sygefraværet.

Kl. 11.50

En anden væsentlig ændring i lovforslaget er, at kommunernes regresmuligheder over for virksomhederne indskrænkes. Den ændring er i overensstemmelse med princippet om, at arbejdsgiveren udbetaler sygedagpenge i de første 14 dage, mens kommunen udbetaler sygedagpenge i resten af sygdomsperioden, uden hensyn til om arbejdsgiveren er skyld i skaden eller ej.

Ved at fjerne regresadgangen sikres et bedre samarbejde mellem kommunen og arbejdsgiveren, og det undgås derved, at arbejdsgiveren oplever, at kommunerne på den ene side beder denne om at tage et socialt ansvar og fastholde syge medarbejdere i virksomheden, samtidig med at kommunerne på den anden side kører regressager mod arbejdsgiveren. I flere tilfælde har virksomheder oplevet en manglende retssik-

kerhed og uens praksis i regressager, fordi sager om regres typisk er meget komplicerede. Uden regresbestemmelsen tilskyndes arbejdsgiverne i højere grad til at fastholde syge medarbejdere i stedet for at afskedige dem.

Med dette lovforslag og L 155 adskilles barselreglerne fra sygedagpengeloven, og dette er en naturlig konsekvens af, at barselområdet er flyttet fra Beskæftigelsesministeriet til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Herudover er det også naturligt, at nybagte fædres og mødres fravær på arbejdsmarkedet på grund af barsel adskilles fra fravær på grund af sygdom.

Det er Venstres opfattelse, at moderniseringen af sygedagpengeloven styrker retssikkerheden for sygemeldte borgere, lemper byrderne for virksomhederne og styrker virksomhedernes sociale engagement i sygeopfølgingsarbejdet.

Skulle der ved arbejdet med lovforslaget vise sig en række relevante problemstillinger i øvrigt, er vi naturligvis parate til at se på disse i udvalgsbehandlingen.

Venstre støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg bemærkede, at Venstres ordfører sagde, at det her efter Venstres mening styrker retssikkerheden. Jeg lægger mærke til, at man vil tage penge fra borgerne, hvis de ikke inden 8 dage – i øvrigt i en svær situation – udfylder skemaet og sender det ind. Man vil tage penge fra kommunerne, hvis de ikke overholder de her opfølgingsregler, der er i kapitel 6.

Det, som undrer mig, er, hvad der så sker, når kommunerne ikke overholder deres regler i forhold til borgerne. Hvis kommunerne ikke overholder deres regler, så går der penge over til staten. Men hvis borgerne er nødt til at bruge advokat eller på anden måde have bistand, koster det penge for borgerne, at kommunerne ikke overholder reglerne, så hvad er reglerne i det her? Mangler der ikke noget der? Mangler der ikke noget retssikkerhed der?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Det er vigtigt, at vi får fokus på opfølgning på sygefraværet, således at vi får målrettet fokus på de problemstillinger, den enkelte har med henblik på hurtigst muligt at komme tilbage på arbejdsmarkedet igen. Så er det korrekt, at der er en række tekniske ting i det. Hvem skal betale for det? Og netop derfor er det også en moderni-

sering i sygedagpengeloven, således at man forhåbentlig kan få opnået det bedst mulige samarbejde mellem alle aktører, dvs. den sygemeldte, kommunen, staten og eventuelle andre aktører.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så skal jeg prøve at være mere præcis i mit spørgsmål. Når en borger uberettiget får frataget sine sygedagpenge, kommer igennem nogle sager – det er desværre ikke enestående tilfælde, det sker mange steder, at der er klagesager, og hvor man jo i de svære situationer, man er i, tit og ofte har brug for en advokat – er der så ikke ligesom på mange andre områder behov for, at vi går ind og ser på retssikkerheden for den enkelte borger, der bliver snydt af det offentlige, har brug for hjælp, og at vi giver vedkommende hjælp til at komme igennem systemet, altså at borgeren får betalt sine sagsomkostninger, hvis vedkommende så i klageinstansen får helt eller delvis ret?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Hvis borgeren uberettiget har fået frataget sygedagpenge, burde det være ganske enkelt at løse, for hvis det er fastslået, at det er uberettiget, så skal man selvfølgelig tilbage på sporet og have sygedagpenge.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er det jo tilladt at blive klogere, og det gælder vel også for Venstres ordfører. Derfor kunne jeg godt tænke mig at rejse det, som Venstres ordfører kaldte en relevant problemstilling i forbindelse med sygedagpengelovgivningen, nemlig det faktum, at en lang række mennesker i det her land falder ud af sygedagpengelovgivningen på grund af varighedsbegrænsningen på 52 uger. Oprindeligt, da man indførte den her varighedsbegrænsning på 52 uger i 1989, havde man en forestilling om, at de mennesker enten var blevet raske og dermed stod til rådighed for arbejdsmarkedet, eller at det var unge, som kunne komme ind i en SU-berettiget uddannelse.

Kl. 11.55

Vil Venstres ordfører ikke bekræfte, at vi har et problem med en række mennesker, som falder ud af sygedagpengelovgivningen? Enten kommer de i kontanthjælpssystemet eller helt væk fra en egen indtægt, fordi deres mand eller kone har et arbejde.

Er det ikke et problem med sygedagpengelovgivningen, at man på den måde har en gruppe mennesker, som er syge, og som ikke er berettiget til nogen ydelser fra det offentlige?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Når der er så mange sygemeldte hver dag, at det svarer til over 100.000, så er der grund til at få kigget på sygedagpengeområdet. Derfor har der også igennem de senere år været foretaget en lang række ændringer på området.

Med hensyn til den konkrete varighedsbegrænsning er der jo også helt konkrete muligheder for forlængelse. Lad mig blot nævne et par stykker af dem, hvor der direkte står, at der kan forlænges uden tidsbegrænsning. Det gælder, når det er overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat. En anden ting er også, at der kan forlænges i op til ½ år, hvis det anses for nødvendigt at gennemføre afklarende foranstaltninger, hvilket ordføreren er inde på, netop med henblik på at vurdere arbejdsevnen.

Så det synes jeg stemmer meget fint overens med, at man prøver at sætte fokus på det. Men skulle der herudover være nogle situationer, synes jeg, det er fint, at vi prøver at få kigget på det i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu ved jeg ikke, om Venstres ordfører har læst HK's høringssvar, men det tror jeg egentlig, for det er jo en meget pertentlig og god ordfører. Venstre har på det her område.

Vil Venstres ordfører så ikke også bekræfte, at HK i deres høringssvar bl.a. påviser et par og tredive helt konkrete sager, hvor mennesker er faldet ud af sygedagpengesystemet, og hvor der ikke efter de 52 uger, hvor de ikke har udsigt til andet end kontanthjælp eller ingen indkomst, er tale om, at de kan komme videre i systemet, altså konkrete sager, hvor syge mennesker bliver frataget deres ret til sygedagpenge?

Så derfor: Er det ikke et problem i virkelighedens verden også for Venstres ordfører?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nu skal vi jo ikke stå i Folketinget og foretage fuldstændig konkret enkeltsagsbehandling, men lige præcis tilrettelægge nogle gode rammer, så man i kommunerne har noget at administrere efter. Og der er det vigtigst for Venstre at få sagt, at

vi ikke vil glemme de syge og lade dem stå i evigheder på sygedagpengestatistikken, men lige præcis give kommunerne nogle rammer eller nogle muligheder for at følge op på tingene. Det har jeg også i mit foregående svar skitseret at der er nogle muligheder for.

Men lige præcis i den udvalgsbehandling, der kommer, vil der være mulighed for at få analyseret eventuelle problemstillinger, som kan ligge i kanten af det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Da sygedagpengeloven blev vedtaget i 1989, var det en radikal socialminister, der stod i spidsen og sagde, at hvis der var problemer med den her varighedsbegrænsning, så ville man gerne gå ind og se på det, nemlig 52-ugers-reglen. Man lavede det i forbindelse med, at man gav øget adgang til revalidering, og vi forlængede så i vores regeringstid med de 2 gange 13 uger under Ove Hygum.

Nu viser det sig, at der er en række mennesker, der falder ud, og i det høringssvar, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr henviste til, er der 32 eksempler, hvor navnene osv. er taget ud, men der er ingen tvivl om, at det er rigtige eksempler fra den virkelige verden.

Jeg vil godt tage fat i et eksempel for at sige, hvad det i virkeligheden er, vi snakker om, for som Søren Kierkegaard sagde, så er virkeligheden tit konkret:

En 38-årig kvinde, der er gift, hun er kommunalassistent, bliver sygemeldt på grund af en tarmlidelse. Hun får i første omgang forlænget sin dagpengeudbetaling på grund af revalidering, men så kommer der en øjensygdom til, og hun får ingen kontanthjælp, hun falder ud af systemet, mister 14.000 kr. om måneden, og realiteten er jo, at man sikkert må gå fra hus og hjem.

Er det rimeligt? vil jeg spørge hr. Erling Bonnesen. Er det ikke en gruppe, vi må kigge på? Er det i et velfærdssamfund ikke fuldstændig urimeligt, at man oven i en sygdom, fordi man ikke er afklaret og ikke har udsigt til revalidering, skal falde ud af systemet?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nu har jeg også noteret mig, at Socialdemokratiet tidligere, for ikke så længe siden, selv havde ideer og fremlagde forslag til, at der skulle kigges lige præcis på varighedsbegrænsning, for at man kunne få målrettet fokus på opfølgningen

af det. Så jeg noterer, at man måske også her nu er på vej til en socialdemokratisk zigzagkurs. Men o.k., vi må så i udvalgsbehandlingen prøve at kigge på, hvor kursen ligger i øjeblikket.

Vi er generelt i Venstre helt parate til at følge op på det, der i længere tid har været hovedsporet, netop regeringens linje med henblik på at få sat målrettet fokus på den enkelte – hvad er det præcis, der er problemstillingen for den, der er blevet ramt af nogle ting? – og give de bedste muligheder for, at vedkommende forhåbentlig kan vende tilbage til arbejdsmarkedet igen hurtigst muligt.

Så også i den situation synes jeg, vi skal prøve at tage den der sag med til udvalgsbehandlingen og se, om den ligger i kanten af tingene.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg takker for den positive tilkendegivelse, men der er jo ikke rigtig nogen substans i det.

Zigzagkurs, det fatter jeg simpelt hen ikke, for vi har sagt, at hvis der overhovedet er problemer i det her, vil vi gerne være med til at kigge på det.

Kl. 12.00

Vi var en række partier, som sidste år i fællesskab fremsatte L 21. Vi foretog en række opfølgninger, og det er derfor, vi nu siger, at varighedsbegrænsningen i virkeligheden er overflødig. Vi lavede en visitationsmodel, oplysningsskema, opfølgning efter 4 uger, opfølgningsplaner, sanktioner over for kommunerne osv. Det er ikke det, vi ønsker at tage ud af det.

Det er ikke, som beskæftigelsesministeren har sagt i interview til forskellige aviser, fordi vi vil nedsætte sagsbehandlernes behandlingstid på det her område. Tror hr. Erling Bonnesen, at fordi der er mennesker, der falder ud af systemet – jeg har givet et eksempel, og jeg kunne læse flere op – så vil det nedsætte sagsbehandlingstiden?

Er hr. Erling Bonnesen ikke enig i, at det er et problem for de mennesker, der har passet deres arbejde og kommer ud for en ulykke eller bliver nedslidte, at de kan ryge fuldstændig ud og miste deres forsørgelsesgrundlag? Er det et velfærdssamfund værdigt, og vil Venstre være med til at se på de her eksempler?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Når vi i regeringen kommer med lovforslaget nu, så er det præcis for ikke kun at sætte fokus på det økonomiske i det, altså sygedagpenge,

men det er også for at få kigget på alle de øvrige ting, der ligger ud over det økonomiske, med henblik på at hjælpe de mennesker, der måtte have forskellige problemer, til hurtigst muligt at komme tilbage til arbejdsmarkedet igen.

Men jeg afviser at stå og foretage en konkret sagsbehandling her i salen. Det er fint, at vi kan få undersøgt nogle ting i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Folketinget har i dag besøg af en delegation fra Mongoliet under ledelse af formanden for State Great Hural, mr. Tsend Nyamdorj.

På Folketingets vegne byder jeg vore gæster hjertelig velkommen til mødet her i Folketinget og udtaler ønsket om, at delegationen må få et udbytterigt besøg i Danmark.

Velkommen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi går videre med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 154, forslag til lov om sygedagpenge, af beskæftigelsesministeren. Den næste ordfører bliver hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

L 154, som vi behandler her, blev behandlet meget grundigt i moderniseringsudvalget, og der er en lang række indholdsændringer, som vi synes er ganske fornuftige. Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen, redegjorde for, at der er mere klare strukturer, at praksis og bekendtgørelser er skrevet ind i lovforslaget, og at bedre og mere ensartede anmeldelsesregler er skrevet ind. Det er et retssikkerhedsprincip, som også SF's ordfører var inde på.

Jeg synes i øvrigt, når det gælder retssikkerheden, at der er nogle yderligere punkter, vi skal have diskuteret, og vi skal se, hvor mange sager der i virkeligheden er klager over osv.

Men der er ingen tvivl om, at det her i sig selv er med til at forøge retssikkerheden, idet man ændrer fra at følge praksis til at følge principper, og det vil jeg gerne kvittere for.

Derimod er der en række ting, som der ikke har været snakket så meget om. Man kan sige, at der er nogle søgte argumenter i lovforslaget for regresmuligheden og de 40 mio. kr.s besparelse. Vi vil i hvert fald gerne være med til at diskutere det.

Beregningsgrundlaget er sådan set o.k. med os, og vi synes også, at det er fint nok, at man kan indgå 2-års-aftaler, når det gælder de kronisk syge. Satsreguleringen er en lille besparelse, men lad os tage den med.

Men regresmuligheden er noget af det, vi gerne undervejs vil diskutere med ministeren, også hvis vi skal videre.

Men det, jeg i virkeligheden har hæftet mig mest ved, er det, der ikke står der. Jeg vil nævne, hvad beskæftigelsesministeren har sagt i Fagbladet 3F:

Jeg kan kun være enig i, at det er u hensigtsmæssigt, at delvis raske kun er berettiget til nedsatte sygedagpenge og dagpenge. Derfor vil jeg hurtigst muligt undersøge mulighederne for at få reglerne ændret.

Vi var til en teknisk gennemgang af det her forslag forleden dag, og det ser ud, som om der er et bredt flertal i Folketinget for at få det her ændret. Derfor er min klare opfordring til beskæftigelsesministeren, at vi får det her på plads, for det er en forhindring i brugen af det redskab, som vi alle sammen synes er et rigtig godt redskab, nemlig at mennesker kan få en delvis tilknytning til deres arbejdsplads og kan blive sluset ind på arbejdspladsen.

Det er fuldstændig urimeligt, at man, hvis man mister retten til sygedagpenge, bliver fyret eller kommer ud for en uforudset hændelse, så ikke kan modtage dagpenge og mister sine forsørgelsesmuligheder. Derfor er der her en klar melding fra os: Det skal vi have løst, før vi kan støtte det her lovforslag. Det er helt afgørende, at vi får den delvise raskmelding med.

Der er et andet element, som har været diskuteret meget i dag, nemlig begrænsningen af sygedagpenge. Der er et stigende antal mennesker, der kommer i klemme, når sygedagpengeperio-

den udløber, uden at de er blevet i stand til at arbejde.

Jeg har et par gange i dag kigget på det, der er kommet fra HK, og det er altså virkelig grelle sager, vi ser på. Der er blevet taget mange skridt, for at de ikke skal falde ud, men antallet af den slags sager er i virkeligheden stigende, og det demonstrerer, at der er et stort behov for at få ændret på dagpengelovens varighedsregler.

Det er uanstændigt, at mennesker, som kommer ud for en ulykke eller bliver syge – i øvrigt er de fleste sygdomme almindelige somatiske sygdomme og ikke psykiske sygdomme, som jeg troede – efter at de i et år måske har været jaget rundt i behandlingsjunglen, ryger ud af sygedagpengesystemet. De falder ikke ind under nogen af forlængelsesfristerne, og så risikerer de fuldstændig at miste forsørgelsesgrundlaget. Vi taler om voksne mennesker, der har passet deres arbejde på fuld tid.

Det må vi kunne finde nogle fornuftige løsninger på i fællesskab. Det er ikke et velfærdssamfund værdigt, at så mange mennesker ryger ud. Og vi kan nogle gange se, at det oven i købet er systemets egen skyld, fordi folk skal fare rundt fra den ene speciallæge til den anden efter lægeerklæringer.

Selvfølger skal vi gøre det her på et sagligt grundlag. Man vurderer fra parternes side, at der er tale om ca. 5.000 mennesker, som på den måde ryger ud hvert eneste år. Kunne vi dog ikke blive enige om, at man ikke ryger ud, før ens sygdomsforløb er afklaret? I virkeligheden er det jo ikke alle, der er klar til gå ind i en fleksjobordning eller videre til revalidering. Det er virkelig vigtigt at vide.

I virkeligheden tog vi jo fat i argumenterne om varighedsbegrebet med L 21, nemlig indførelse af en visitationsmodel, indførelse af et oplysningsskema inden 8 dages sygdom, opfølgning hver ottende uge eller hver fjerde uge, hvis det er sager, der er problemer i osv. Vi har også arbejdsevne metoden, som man arbejder med nu, ved stationære lidelser. Strukturreformen medfører, at man får jobcentre i alle kommuner. Det betyder, at der kan blive en koordineret indsats i alle kommuner.

Så varighedsbegrænsningen har ingen selvstændig positiv funktion længere, idet den medvirker til at forkorte den sygemeldtes dagpengeperiode eller fremrykke kommunens opfølgningsindsats og i virkeligheden fremme det, at der er flere og flere, der ender i den lange, lange

kø af mennesker på varige overførselsindkomster.

Jeg håber, at vi i dag i debatten kan få skabt baggrunden for, at vi kan få set på det her, og at vi kan ende med i fællesskab at beslutte, at der ikke er behov for den her varighedsbegrænsning mere. Det var i virkeligheden også forudsætningen, da man vedtog sygedagpengeloven i 1989.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg hilser med tilfredshed, at Socialdemokraterne interesserer sig for det her gode forslag, der nu er blevet fremsat. Jeg vil godt tage fat i det, som ordføreren selv har sat fokus på, nemlig varighedsbegrænsningen.

Ordføreren tegner ligesom et billede af, at man stort set kører ind i en mur, når man når de 52 uger. Så vil jeg blot meget diplomatisk henvise til, at det gør man ikke, for er ordføreren ikke enig med mig i, at der allerede nu er forskellige muligheder for forlængelse af dagpengeperioden? Punkt 1, hvis man f.eks. er i gang med revalidering, og punkt 2, hvis man f.eks. er i gang med at få afklaret sine konkrete forhold med henblik på, hvilken behandling der nu skal sættes ind for at komme videre.

I virkeligheden er det faktisk meget gode regler, der er nu, men jeg synes, at det er fint, at der bliver lagt op til, at vi kan arbejde med det.

Men kan vi ikke lige få bekræftet, at man altså ikke kører ind i den mur, som det bliver tegnet her?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt sige til Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen, at jeg mere og mere oplever, at mennesker rammer den mur, fordi man ikke kommer ind i et forløb, når man er klar til at gå ind i et revalideringsforløb eller et fleksjob eller noget andet. Jeg anerkender, at det er os, der har indført de to gange 13 ugers forlængelse, men der skal være nogle klare grunde til det. Og det skal der også være retssikkerhedsmæssigt, hvis vi skal opretholde en varighedsbegrænsning.

I virkeligheden kan man sige, at med L 21, hvor vi indgår en aftale med regeringen og Venstre, får vi indført en lang række begreber. Det mener jeg, at vi skal holde meget fast i. Og jeg mener ikke, at ophør af varighedsbegrænsningen behøver at betyde, at sagsbehandlerne arbejder langsommere.

Det er korrekt, at der i dag er nogle muligheder. Det er også korrekt, at de muligheder ikke er for alle. Der er nogle, der falder udenfor, mennesker, som ikke er afklaret, og som render rundt i systemet. Vi ved, at der er ca. 5.000 om året; der er fulgt op på det.

Jeg kan sige allerede nu, at jeg faktisk har fået mange henvendelser i mine mails fra mange forskellige foreninger og enkeltpersoner, der siger: Det kan godt være, jeg er blevet ramt af det her, men jeg håber sandelig, at vi kan forhindre, at bare et eneste menneske mere falder ud og må gå fra hus og hjem.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg hilser igen med anerkendelse, at ordføreren interesserer sig meget for at komme ind i helt konkrete enkeltting.

Men vil ordføreren ikke bekræfte, at Socialdemokratiet selv for ikke ret lang tid siden har været ude med, at det var en god idé at bruge begrebet varighedsbegrænsning, for at man netop fik de rette incitament på plads over for kommunerne, som jo reelt skal lave sagsbehandlingen på det område her?

Så vil jeg godt kvittere den anden vej og anerkende, at der kan være nogle enkeltting, sådan sager på kanten af det, vi skal have kigget på.

Kunne ordføreren bekræfte, at Socialdemokratiet selv er med på begrebet varighedsbegrænsning, kort og godt bekræfte den politik, man selv tidligere har lagt frem, så vi kan kigge på det her under udvalgsbehandlingen?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu blev det efterhånden lidt svært at finde ud af, hvad det var, jeg skulle bekræfte og ikke bekræfte. Men jeg kan sige så meget, at vi er overbeviste om, at varighedsbegrænsningen har overlevet sig selv.

Men det, der i virkeligheden er hamrende vigtigt, er her at tage hånd om mennesket. Der er nogle mennesker, der falder uden for de systemer, vi har lavet, og det er ikke rimeligt. Det er mennesker, som har passet deres arbejde på fuld tid, til de ryger ud af den ene eller den anden årsag. Det kan være sygdom, det kan også være pludselig opståede lidelser, det kan være ulykker, osv.

Der har vi gang på gang set sager, hvor mennesker er faldet ud, fordi de bliver henvist til kontanthjælp, men har en ægtefælle, der har en

indtægt. Jeg kunne godt læse eksemplerne op. Så mister man fuldstændig den ene arbejdsindkomst, og det kan ingen mennesker i et moderne liv holde til. Det er familier med børn osv. Derfor er vi nødt til at få set på det.

Kl. 13.10

Hvordan vi skal løse det? Vi har foreslået at se på varighedsbegrænsningen. Hvis hr. Erling Bonnesen kan stille med et bedre forslag, ser vi gerne på det, men vi opfatter varighedsbegrænsningen som den store hindring for at lave noget fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg vil gerne rose den socialdemokratiske ordfører for den klare tale om varighedsbegrænsningen. Det er vigtigt, som ordføreren selv siger, at være på menneskets side i de sager, hvor der er nogle, der bliver ramt.

Men jeg vil godt spørge til det, der blev sagt i starten om retssikkerheden. Jeg har nogle tal fra Nordjylland, der viser, at over halvdelen af de mennesker, der klager over stoppet for sygedagpenge – som altså er faldet ud af sygedagpengesystemet på samme måde som de mennesker, vi har snakket om i forbindelse med varighedsbegrænsningen – faktisk får helt eller delvis medhold i klageinstansen, altså i det sociale nævn. Er den socialdemokratiske ordfører ikke enig i, at det simpelt hen er en praksis, som både er urimelig og uacceptabel, og som vi bør se at få ændret på en anden måde end ved at skrive praksis ind i loven?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt sige, at hvis det, SF's ordfører siger her, er korrekt, er det jo ganske alvorligt, at så mange klagere får medhold. Det er klart, at der skal være klagemuligheder, der skal være rum til, at man kan begå fejl ude i kommunerne, og der skal også være mulighed for et skøn; det er jeg helt enig i. Men hvis vi er oppe på, at over halvdelen får medhold, er der noget galt. Vi ved ikke engang, hvor mange der ikke har klaget, og det synes jeg vi skal få undersøgt undervejs, men der må lægges op til at få set på retssikkerheden på hele det sociale område som en samlet helhed.

Jeg kan godt sige, at for Socialdemokratiets vedkommende er vi meget indstillet på at være med, for det er jo en helt anden side af problematikken, som vi i hvert fald gerne vil være med

til at undersøge. Jeg synes, at vi i fællesskab skulle stille nogle spørgsmål til beskæftigelsesministeren og få foretaget en undersøgelse i hele landet for at se, om forholdet i Nordjylland er landsdækkende eller ej, og så kigge på det igen.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg skal sørge for, at hr. Carsten Hansen hurtigt får de tal, jeg talte om, at se.

Det er ganske rigtigt, at ud over lige præcis problemet med sygedagpengene er der en række tilsvarende problemer på andre områder. Jeg har allerede bedt om også at få tallene på landsplan, og de skulle komme i løbet af en måneds tid.

Jeg vil også godt have lov til at rose det socialdemokratiske tilsagn om, at der skal ses på området, og at det skal tages op under et. Tallene er steget voldsomt fra 2002, hvor det var ca. 30 pct., til 40 pct. i 2003, 50 pct. i 2004 og ca. 55 pct. i 2005. Jeg kan love, at den socialdemokratiske ordfører kommer til at høre mere til det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt sige, at det er bekymrende. Jeg kendte godt stigningstakten, og det mest bekymrende er, at den har været så voldsom, for det kunne jo tyde på, at kommunerne er presede i deres økonomi, og efter de meget rigoristiske forhandlinger med regeringen, der kun tillader 0,5 pct. stigning, mens det private forbrug flintrer af sted, er det altså de svageste kommuner, der betaler prisen.

Lad os få et sagligt grundlag for at undersøge, hvordan det ser ud, og lad os i øvrigt sige til vores beskæftigelsesminister og også til forbrugerministeren – hvis han gider høre det – at der er altså ingen regering, der kan holde til, at klagerne får medhold i 50 pct. af sagerne, og at den andel stiger og stiger. Jeg synes, at enhver, der beskæftiger sig med området, må tage det meget alvorligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Sygedagpengeloven har længe trængt til en modernisering. Den har været ganske uoverskuelig for dem, der skal arbejde med den, og et moderniseringsudvalg, der har set på, hvad der kunne

gøres for at forenkle den, er kommet frem til det resultat, som fremgår af lovforslaget,

Loven bliver tilpasset, så den er mere i overensstemmelse med praksis, hvilket er en klar forbedring. Dernæst lægges sygedagpenge ved barsel over i en selvstændig lov, hvilket også gør tingene meget mere overskuelige. Regresadgangen i tilfælde af arbejdsskader ophæves, så fremover vil kommunen ikke kunne gøre regres over for en arbejdsgiver, hvis den pågældende klient er ramt af en arbejdsskade.

For dem, der ikke skulle have fanget det, er ændringen en del af finanslovaftalen for 2006. Ændringen får betydning for det sociale arbejde, en arbejdsgiver gør for at fastholde sygdomsramte i fortsat beskæftigelse. Det har været sådan, at en arbejdsgiver faktisk blev straffet for at yde en social indsats, netop på grund af regres fra kommunen, så dette tiltag vil være en klar forbedring, også på grund af at regressagerne ofte er meget komplicerede.

Kl. 13.15

Samtidig sker der en udvidelse af perioden for aftale om refusion af sygedagpenge fra første sygedag ved en langvarig sygdom fra 1 år til 2 år. Det vil få den betydning, at det bliver lettere at fastholde kronisk syge på arbejdsmarkedet.

Der sker også en ændring af beregningsgrundlaget for selvstændige. I dag beregnes sygedagpenge for selvstændige for 6 dage, mens lønmodtagerne beregnes for 5 dage. Det betyder, at den selvstændige får en lavere ydelse pr. dag, men fremover bliver der tale om ens regler, så den selvstændige får samme beløb pr. dag, som lønmodtageren får.

Den sidste del af forslaget justerer tidspunktet for satsreguleringen af sygedagpenge, så det bliver sammenfaldende med det tidspunkt, reguleringen af dagpenge finder sted på.

Som helhed kan Dansk Folkeparti stemme for lovforslaget, men når det så er sagt, har vi også hørt, at diskussionen har været inde på varighedsbegrænsning og deltidssygemeldte, og for at der ikke skal være nogen tvivl, står det helt klart, at Dansk Folkeparti mener, at der skal ses på sagerne. Vi vil blot, før vi tager endelig stilling til, hvad der skal ske med varighedsbegrænsningen, bede ministeren – hvis ministeren lige vil høre efter her og nu – komme med en redegørelse for, hvordan situationen er med hensyn til varighedsbegrænsning, og hvordan de faktiske forhold er, så vi kan få den rigtige baggrund at træffe en beslutning på.

Der er så meget i spil her, at vi ikke bare lige kan sige: Vi skal have løst problemet her og nu, og derfor ophæver vi varighedsbegrænsningen. Vi skal se på, om der måske er nogle tiltag i gang, og om vi kan gøre nogle nye tiltag, der hjælper de sygdomsramte videre, før de når grænsen. Vi skal også have en reel vurdering af, hvad det vil koste, for jeg er enig med Socialdemokratiets ordfører, hr. Carsten Hansen, i, at der skal gøres noget. Vi vil bare have den rigtige baggrund at træffe en enelig beslutning på.

Da vi ved, at der er penge i spil her, og at det koster, er vi nået til den erkendelse, at det nok bliver over finansloven, vi skal prøve at kigge på det. Men inden vi kommer så langt, skal vi være sikre på, at vi har den rigtige baggrund at gøre det på, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at foretage en undersøgelse af det. Med hensyn til delvis raskmelding har jeg i alt fald sammen med hr. Carsten Hansen kendskab til nogle problemer, vi har arbejdet lidt sammen om det, og vi skal have fundet en løsning. Det er helt klart, og også her er Dansk Folkeparti klar til at tage fat på at finde en løsning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil starte med at sige tak for det klare tilsagn angående delvis raskmelding, og jeg kan tilføje det spørgsmål, om hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti ikke opfatter det som en fejl, at man kan falde ned mellem to stole. Jeg tror, beskæftigelsesministeren sagde det så fint, at han opfatter det som noget, der skal rettes, og at det i virkeligheden var en fejl.

Det andet er, at i fællesskab har vi med L 21 fremsat et lovforslag, som indeholder en lang række handlemuligheder for, hvad der kan gøres, når folk bliver sygemeldt, med opfølgning og sanktionsmuligheder over for kommunerne osv., så angående varighedsbegrænsningen vil jeg spørge lidt uddybende, om hr. Bent Bøgsted opfatter det som noget af det, der kan hjælpe os ud af problemet med varighedsbegrænsningen, at vi har en lang række sanktionsmuligheder.

I øvrigt tak for tilsagnet angående begrænsningen af sygedagpenge. Men er det ikke sådan, at med alle de mange tiltag, vi har gjort, og de nye, der vil komme, vil vi i virkeligheden kunne undvære begrænsningen af sygedagpengene til de mennesker, der bliver ramt?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Angående spørgsmålet om delvis raskmeldt, og at der er nogle, der falder ned mellem to stole, er det helt klart, at jeg opfatter det som en fejl; men for mig at se er der bare ikke en eneste, der har spekuleret på, at det kunne ske, og det tror jeg også hr. Carsten Hansen er enig i. Der er ikke en eneste, der har spekuleret over, at det kunne ske, og derfor er vi også nødt til at se på de konsekvenser, det har fået, for det er helt klart, at vi skal have løst det problem.

Om varighedsbegrænsningen kan undværes eller ej, vil jeg ikke tage stilling til nu. Jeg vil lige vente, til ministeren er kommet med en redegørelse, så vi har den rigtige baggrund for at træffe en beslutning, så jeg vil forbeholde mig ret til at sige, at vi vil vente, til vi har det rigtige baggrundsmateriale.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg har altid respekt for folk, der vil gøre et ordentligt lovgivningsarbejde. Det medvirker vi gerne til, og vi skal nok også få stillet de rigtige spørgsmål, men jeg synes, der allerede nu ligger en del dokumentationsmateriale.

Jeg vil ikke køre enkeltsager, men dog alligevel nævne, at jeg står med en sag om en kvinde, der efter et drab på hendes arbejdsplads får posttraumatiske stresstilstande. Det er endt med, at hendes sygedagpenge er standset, fordi hun ikke kan revalideres, og hun kan ikke få nogen hjælp, fordi hendes ægtefælle tjener almindelig løn. Det medfører et tab på 14.000 kr. om måneden, og det er jo ikke rimeligt.

Jeg har selvfølgelig respekt for, at man vil undersøge sagerne. Men der er jo nogle, der ikke falder ind under forlængelsesfristen på 2 gange 13 uger, fordi der ikke er mulighed for revalidering eller fleksjob. Det er ca. 5.000 mennesker, der af den ene eller den anden årsag ikke kan få deres forhold afklaret på så kort tid – altså hvad der videre skal ske med dem – og derfor i virkeligheden ender på varig overførselsindkomst.

Vi kunne måske i virkeligheden få flere i gang, hvis vi måtte bruge lidt længere tid på de personsager. Er hr. Bent Bøgsted ikke enig i, at det er et problem, og er hr. Bent Bøgsted ikke enig i, at der er nogle, der bliver ramt af de regler, vi har i dag?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er stadig væk maksimalt 1 minut.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er da enig med hr. Carsten Hansen i, at der er et problem, og jeg er da også sikker på, at ministeren vil tage det materiale med, når ministeren skal se på, hvordan de faktiske forhold er, så vi får det rigtige baggrundsmateriale at arbejde videre med.

Jeg tror, hr. Carsten Hansen godt kan være enig med mig i, at det kommer altså til at koste noget, og at vi derfor ikke kan stå her i dag og sige, at vi kan løse det her og nu. Vi skal lige have fundet ud af, hvordan vi finder penge til det, hvor vi finder dem, og hvor meget det reelt vil koste. Det er svært at sige noget endeligt, før vi har det rigtige baggrundsmateriale, og det er det, jeg gerne vil vente på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg blev ellers lige så glad, da jeg hørte hr. Bent Bøgsted tale varmt for en ophævelse af varighedsbegrænsningen på de 52 uger, og jeg er også fuld af forståelse for, at vi skal undersøge, hvor stort et omfang problemet har, og hvordan og hvorledes vi kan løse det. Men jeg blev bedrøvet, da jeg hørte hr. Bent Bøgsted sige: Vi må jo lige se på, hvor meget det koster.

Vil det sige, at det er hr. Bent Bøgsteds opfattelse, at det skal afhænge af, hvor meget det koster, om vi får rettet op på det problem, at nogle syge mennesker mister deres sygedagpenge og dermed mister deres forsørgelsesgrundlag? Er det hr. Bent Bøgsteds opfattelse?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er jo sjældent, hr. Jørgen Arbo-Bæhr bliver glad, når jeg siger noget, så det skal jeg selvfølgelig ikke sige noget ondt om. Men en ting ligger helt klart, og det er, at jeg ikke har en kasse, jeg kan tage penge op fra. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har heller ikke en kasse med penge, hr. Carsten Hansen har heller ikke en kasse med penge, og hr. Thomas Krog, som sidder dernede og snart tager ordet, har heller ikke en kasse med penge.

Det er sådan i Danmark, at det er regeringen, der har pengene at gøre godt med. Det, man skal sikre sig, er, at man har den rigtige baggrund at træffe en beslutning på, og når man har det, må man se, om man kan overbevise regeringen om,

at det er det rigtige at gøre det og det. Jeg kan garantere hr. Jørgen Arbo-Bæhr for, at havde jeg haft en kasse penge, jeg bare kunne dykke ned i uden videre uden at spørge nogen som helst, kunne jeg godt have løst problemet i dag, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr gerne vil have. Men det har jeg ikke, og jeg tror nok, hr. Jørgen Arbo-Bæhr er så meget inde i, hvordan det politiske system fungerer, at han vil give mig ret.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er det ikke, fordi jeg pr. definition ikke kan blive glad for noget, hr. Bent Bøgsted siger. Men jeg kan godt undre mig alligevel, for som jeg hører det, er hr. Bent Bøgsted fuldstændig enig med mig i, at hvis det er sådan, at der er nogle syge mennesker, som mister deres ret til sygedagpenge og dermed mister deres indtægt, har vi et problem, der skal løses. Det kan man løse ved hjælp af at stille et ændringsforslag. Enhedslisten har tænkt sig at stille et ændringsforslag, eventuelt sammen med andre, på det her område, når vi har fået belyst problemet. Så kan hr. Bent Bøgsted vælge at stemme for det ændringsforslag eller imod det ændringsforslag.

Kl. 13.25

Man kan vælge enten at få et flertal uden om regeringen, eller man kan vælge at pantsætte sine holdninger hos regeringen og komme i lommen på den. Det er bare det, jeg godt vil have hr. Bent Bøgsted til at give udtryk for: Om man er parat til faktisk at bruge det flertal til at få den her ændring, hvis det viser sig, at det er nødvendigt og rigtigt at gøre det.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror da ikke, at det er nogen hemmelighed, at alle herinde i Folketinget mener, at det er et problem. Jeg bliver da forbavset, hvis der er et parti, der siger, det ikke er et problem, at vi har langtidssyge, der overskrider grænsen på 52 uger og falder ud af systemet. Det tror jeg da alle er enige om er et problem.

Til det her med, om vi skal stemme for et ændringsforslag, kan jeg sige, at hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr har en kasse med 200 mio. kr. i, som regeringen ikke kender noget til, og han kan sige, at han har de her penge til at stå i en kasse, og dem må regeringen gerne bruge til at løse det problem dér med, så har vi en helt anden situation. Men det tror jeg bare ikke hr. Jørgen Arbo-Bæhr har. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr skal også ind

og vise regeringen, hvordan de penge skal findes. Det er det, vi skal arbejde på. Det er derfor, vi skal kende den rigtige baggrund, så vi får den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg er glad for, at der tilsyneladende er bred enighed om, at der er et problem for de mennesker, som kommer ud over grænsen og altså må gå fra hus og hjem og får ødelagt familien, og hvad der ellers kan være af konsekvenser af den her varighedsbegrænsning. Men vi kan måske også være enige om, at der så er to problemer, nemlig ikke blot at det går ud over nogle mennesker, men også at de kommer over i en passiv forsørgelse, over på kontanthjælp og dermed længere væk fra arbejdsmarkedet, og at det på den måde også kommer til at koste samfundet nogle penge.

Mit spørgsmål til hr. Bent Bøgsted er så om den her kasse, vi snakker om: Det er korrekt, at jeg ikke har nogen kasse med et par hundrede millioner kroner i, men er det ikke også korrekt, vil jeg spørge hr. Bent Bøgsted, at ordføreren sidder væsentlig tættere på den der kasse og måske endda har nøglen til den kasse, vi har brug for her? Er ordføreren villig til at bruge den nøgle?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det kan da godt tolkes på den måde, som hr. Thomas Krog gør, at Dansk Folkeparti har en nøgle til en kasse. Men før vi tager hul på en kasse, så vil vi kende den rigtige baggrund, vi skal træffe en beslutning på. Vi vil have fundet ud af, hvilken løsning der er den bedste, og om de instrumenter, vi har, bliver brugt på den rigtige måde. Det kunne jo være, der var nogle af instrumenterne, der ikke blev brugt, som vi havde forventet, og at der skal ske en opstramning af noget. Det kan også godt være, det er en helt anden løsning, der skal til. Jeg har også hørt mange af dem, der går på sygedagpenge: De har egentlig ikke lyst til at fortsætte med at gå der, de vil gerne videre, de vil gerne væk fra det.

Og hvad angår det der med at gribe ind og få en hurtigere sagsgang: Der er sådan mange forskellige tiltag, man kan gøre, og derfor vil jeg gerne bede om, at vi får det rigtige baggrundsmateriale, før vi træffer en beslutning om det her, for det er et vigtigt punkt.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Der er materiale nok, bl.a. det her bilagsmateriale, som også hr. Carsten Hansen har henvist til flere gange, fra HK. Der er dokumentation nok. Jeg kan på egne vegne sige, at jeg har læst massevis af sager, hvor jeg er nødt til at give kommunerne ret i, at der ikke er mulighed for at få forlænget sygedagpengene. De her mennesker ryger ud af systemet, for sådan er systemet i dag. Det er med blødende hjerte, jeg har læst dem, men sådan er loven i dag.

Derfor vil jeg gerne meget, meget klart spørge hr. Bent Bøgsted: Er Dansk Folkeparti villig til at finde nøglen frem, villig til at finde nogle ekstra penge for at få løst det problem, vi har her?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti er, som jeg har sagt, klar til at se på problemerne. Vi har sagt, at vi ønsker at få det rigtige baggrundsmateriale frem. Vi har sagt, vi ønsker at se på, hvilke tiltag der kan hjælpe dem, der går langtidssyge, og som kan ryge ud over grænsen. Kan vi få hjulpet dem tidligere, så de ikke når den grænse?

Så har vi sagt, at vi er klar til at se på de problemer, der er. Jeg vil ikke sige, at det ikke er den rigtige løsning bare at forlænge, men det er så enkelt at sige, at vi forlænger den frist, hvis der er andre tiltag, der kan hjælpe dem videre, så de ikke bare bliver låst fast i systemet.

KL 13.30

Det er det, jeg har bedt ministeren om at undersøge, og som jeg er sikker på ministeren gerne, meget gerne endda, vil tage fat på, så vi får den rigtige baggrund at træffe en beslutning på. Så må vi, når vi har den, se på, om det så er de 200 mio. kr., som der er nogle der har sagt det vil koste, eller om det er et lavere beløb. Det ved vi ikke på nuværende tidspunkt. Jeg vil gerne vente, indtil ministeren kommer med et reelt svar på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger jeg tak til hr. Bent Bøgsted og beder den næste ordfører, fru Charlotte Dyremose, om at komme på talerstolen.

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet på hans vegne at læse hans tale op:

Dette lovforslag tilpasser loven til virkeligheden, der, siden sidst loven blev ændret, har forandret sig meget. Bl.a. har vi fået et Familie- og Forbrugerministerium, hvor hele barselområdet ligger.

Vi har siden fået regler om fleksjob. Lovforslaget indeholder derfor flere forenklinger, og det medfører en styrkelse af retssikkerheden. Af realitetsindhold synes vi Konservative, at den ændrede adgang til at gøre regres over for arbejdsgiverne er en styrkelse af retssikkerheden. Der fjernes en del administrativt bøvvl, beløbene er ude af proportion med de omkostninger, det giver for virksomhederne. Regressen virker stærkt irriterende på virksomheder, da den oftest sker på et ufuldstændigt grundlag, og er derfor demotiverende og uretfærdig.

Den forenkledede struktur giver bedre muligheder for at få fokus på nedbringelse af sygdom. For så vidt angår reglerne om 52 ugers varighedsbegrænsning, altså det her med sygedagpengene, er vi Konservative opmærksomme på, at den i visse situationer medfører helt utilsigtede økonomiske konsekvenser for mennesker, der er ramt af uheld eller sygdom.

Det vil vi gerne have en nærmere belysning af under udvalgsarbejdet med henblik på eventuelt at lovgive om dette i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Flere end 5.000 mennesker mister hvert år retten til sygedagpenge, fordi de har været syge i mere end 1 år. Ikke fordi de er blevet raske, men fordi reglerne er skruet sådan sammen, at man kun i ganske særlige tilfælde kan få sygedagpenge i mere end 1 år. Sagt lidt firkantet så skal det være klart, at man aldrig bliver rask, eller at man kan blive rask inden for kort tid, for at man kan få sygedagpengene forlænget.

Men for ca. 5.000 mennesker med gig, på genoptræning efter et trafikuheld eller efter en hjerneblødning, med en psykisk sygdom eller flere på hinanden følgende sygdomme, falder hammeren efter 1 år: Du kan ikke længere få sygedagpenge, men du må klare dig med kontanthjælp eller med ingenting, hvis din mand eller din kone tjener en almindelig løn.

Det synes Det Radikale Venstre er uretfærdigt, og derfor er det efter Det Radikale Venstres

opfattelse også på tide, at denne varighedsbegrænsning for sygedagpengene bliver lempet. Den radikale socialminister Aase Olesen var i 1989 ansvarlig for at indføre varighedsbestemelsen, ikke som en spareøvelse, men som et af de første skridt i retning af en aktiv social- og arbejdsmarkedspolitik.

Bag reglen lå det faktum, at alt for mange mennesker blev passivt forsørget, hvor det, de i virkeligheden havde brug for, var hjælp til at komme videre i deres liv i et job, en uddannelse eller i fortsat behandling. Varighedsbegrænsningen var et signal til kommunerne om ikke at lade mennesker gå mere end 52 uger på sygedagpenge uden at få en afklaring af, hvad der så skulle ske for den enkelte.

I sommer vedtog vi med et stort flertal i Folketinget en række opstramninger af sygedagpengereglerne. Kommunerne får fremover meget præcise regler for, hvornår og hvordan der skal følges op, når borgere sygemelder sig, afhængigt af, hvilken type lidelse borgeren har.

De regler blev til, fordi der har vist sig alt for store variationer i, hvordan kommuner behandler mennesker på sygedagpenge, og alt for mange mennesker gik alt for længe på sygedagpenge uden en opfølgning, indtil de 52 uger var gået og personerne blev smidt på kontanthjælp eller helt røg ud.

Kl. 13.35

Nu er kommunernes indsats meget præcist beskrevet i loven, og konsekvensen af den manglende opfølgning er helt klar: Kommunen mister sin statsrefusion til sygedagpengene. Det er i det lys, at jeg anbefaler, at beskæftigelsesministeren indkalder til forhandlinger om en lempelse af varighedsbegrænsningen som et led i denne gennemgang af sygedagpengeloven. Målet må være, at vi får en bred aftale, ligesom vi gjorde med lovforslag nr. L 21, altså opstramningen, og med fleksjobaftalen, som jo kun er nogle få uger gammel.

Jeg er ikke længere bange for, at mennesker bliver parkeret på sygedagpenge, dertil er opfølgningsreglerne blevet alt for præcise, og vi kan jo aftale yderligere regler i forbindelse med en større aftale, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt.

Jeg er mere fortørnet over, at stadig flere langvarigt syge mennesker får reduceret deres forsørgelsesgrundlag ganske væsentligt, så de ud over deres sygdom også må bekymre sig om deres økonomi. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt.

Ministeren lægger i forslaget desuden op til en række små og større ændringer i loven, herunder at kommunerne mister deres ret til at hente penge ind hos de arbejdsgivere, der på grund af dårligt arbejdsmiljø på en arbejdsplads bærer skylden for, at en ansat er blevet syg. Vi mener principielt, at det er fornuftigt, som loven er i dag, at forureneren betaler, men vi er åbne over for ministerens argumenter i sagen, herunder at det kan være vanskeligt at føre en sag mod en arbejdsgiver, når man samtidig ønsker at samarbejde f.eks. om etablering af et fleksjob.

Ministeren vil også forbedre arbejdsgiverens mulighed for at få refusion for sygedagpenge for kronisk syge. Også her er vi i høj grad imødekommende.

Alt i alt: Det Radikale Venstre opfordrer beskæftigelsesministeren til at søge en bred aftale om denne ændring af sygedagpengeloven. Vi håber, at de her forhandlinger munder ud i en lempelse af varighedsbegrænsningen, og at vi i øvrigt også får en løsning på spørgsmålet om deltidssygemeldinger, men ikke nødvendigvis en ændring af kommunernes regres over for arbejdsgiverne.

Alt i alt er vi altså meget positive, når vi møder op til de forhåbentlig kommende forhandlinger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren; der er ingen spørgsmål, så det må være gjort godt. Næste ordfører bliver hr. Thomas Krog.

Thomas Krog (SF):

Der er flere positive elementer i det her forslag, bl.a. vil jeg nævne, at det da er godt, at praksis så bliver skrevet ind i loven. Men katastrofe er et mildt ord, når man skal beskrive, hvordan sygedagpengeloven i øjeblikket administreres rundt omkring i kommunerne:

Massevis af mennesker, som har rigeligt med problemer i forvejen, bliver mere eller mindre bevidst snydt for tusindvis af kroner. Familier må gå fra hus og hjem, psykisk sygdom, skilsmisser, social deroute er nogle af de konsekvenser, som jeg har oplevet ude i virkelighedens verden. Det lyder måske negativt. Jeg havde nok heller ikke selv troet på, at det var så galt, hvis ikke jeg havde læst i hundredvis af de her sager, hvor det faktisk er tilfældet. Tallene er også tydelige:

I 2002 var det i Nordjyllands Amt ca. 30 pct. af klagesagerne om dagpenge ved sygdom, der

af det sociale nævn blev ændret eller hjemvist til fornyet behandling. I 2003 steg det fra, at det var 30 pct., til det var 40 pct. af klagerne, der fik helt eller delvis medhold. I 2004 var det endnu en gang steget til 50 pct., og 2005 er altså den foreløbige højdespringer med ca. 55 pct.

Årsagerne til, at kommunernes afgørelser bliver ændret, er både grove fejlskøn og sagsbehandling, der helt åbenlyst ikke lever op til lovens minimumskrav. Nogle får simpelt hen aldrig et ordentligt skriftligt svar, andre steder mangler en begrundelse, kommunerne undlader at indhente tilstrækkelige oplysninger, der er henvisning til forkerte paragraffer, relevante parter bliver ikke inddraget, klagevejledning mangler osv. osv.

Det er så selvfølgelig fint, at klageinstanserne virker, men dels forlænger det sagen for nogle af de her familier, som har rigeligt af problemer i forvejen, dels er der jo mange, som ganske enkelt ikke får klaget og dermed bliver snydt for nogle penge, som de var berettiget til.

Kurven fra de 30 til 40, 50 og 55 pct. er også så markant, at jeg selvfølgelig går ud fra, vi skal gøre noget ved problemet. Jeg ved godt, at det i første omgang er et kommunalt ansvar, men det er også på tide, at en ansvarlig minister og et ansvarligt Folketing gør noget for at rette op på det, som for de her mennesker altså er en katastrofe.

Men hvad kan vi så gøre ved det? En af de ting, som SF vil foreslå, er, at vi laver en hurtigtarbejdende tænketank, som skal komme med nogle forslag til ændrede regler, der kan løse de her massive retssikkerhedsmæssige problemer. Det gælder selvfølgelig både det lovforslag om sygedagpenge, vi behandler her, men i den sammenhæng skulle man jo også inddrage lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kl. 13.40

En anden ting, vi gerne vil se på, er at give mulighed for at idømme kommunerne bod eller i det mindste, at de skal betale de sagsomkostninger, borgerne har, når de klager. Alle andre steder er det sådan, at hvis man får helt eller delvis medhold i en klage, får man selvfølgelig betalt sine omkostninger. Men alle de mennesker, som er tvunget til at få advokatbistand, får ikke dækket en krone af deres omkostninger bagefter, og det skal vi selvfølgelig gøre noget ved.

Oven i det har alle de mennesker, som uretmæssigt ryger ud af systemet, jo det problem, der har været nævnt mange gange i dag, nemlig

varighedsbegrænsningen. Alt for mange mennesker ryger uberettiget og uden at have gjort noget forkert ud af dagpengesystemet og på kontanthjælp til passiv forsørgelse.

Der er mange ting, vi skal se på. SF går meget gerne meget grundigt ind i behandlingen af dette lovforslag, og jeg håber, der kan komme noget positivt ud af det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Lovforslaget bygger jo på det, som det såkaldte moderniseringsudvalg har kunnet blive enige om i forbindelse med denne tilpasning af sygedagpengelovgivningen. Guderne skal vide, at der har været stor uenighed, som også afspejles i de hørings svar, som er kommet i forbindelse med lovforslaget.

Der er tale om en ny struktur, der er tale om indskrivning af praksis, og der er tale om en udskillelse af barselreglerne samt en række elementer baseret på finanslovforhandlingerne for 2006, bl.a. bestemmelsen om at ophæve kommunernes regreskrav over for arbejdsgivere i de tilfælde, hvor en arbejdsskade har ført til, at en person er kommet på sygedagpenge.

Ophævelsen af det sidste krav fraviger princippet om, at udgifter, som følger af skader, finansieres af skadevolderen og ikke af skatteyderne. Arbejdsgiveren er ikke længere ansvarlig for sygedagpengeudgiften, mens f.eks. en grundejer, der har forsømt at rydde et iset fortov, fortsat vil være erstatningspligtig for de udgifter, der er blevet påført.

Det er slående, at der i denne sag er blevet sagt mange ting, som måske ikke er helt korrekte. F.eks. siger beskæftigelsesministeren i et svar til udvalget den 2. januar i år, at de udgifter, som en arbejdsgiver skal betale til sygedagpenge, ikke kan dækkes af arbejdsgiverens erhvervsansvarsforsikring, men vi har fået en henvendelse fra nogle af de personer, som må siges at skulle vide noget om det, nemlig et advokatfirma med ansvar for at køre regressager for 22 nordjyske kommuner. De siger, at det ikke er korrekt, at en arbejdsgiver er afskåret fra at få udgifterne i forbindelse med regresansvar dækket af sin almindelige erhvervsansvarsforsikring.

Det skal også bemærkes, at i forbindelse med diskussionen om samarbejdet mellem arbejdsgivere og kommuner i regressager understreger

det samme advokatfirma, at det som repræsentant for disse kommuner har et overordentligt godt samarbejde med bl.a. slagterierne i Nordjylland, som jo er nogle af de farlige arbejdspladser, hvor der tit forekommer arbejdsskader, så folk kommer på sygedagpenge.

Lovforslaget bygger ligesom den eksisterende lov på en alt for stor grad af mistillid til den sygemeldte og en manglende løsning af de åbenlyse problemer, der følger af varighedsbegrænsningen for sygedagpenge på 52 uger.

Da varighedsbegrænsningen blev nedsat fra 91 til 52 uger tilbage i 1989, var det en åbenlys forudsætning, at de mennesker, der blev ramt af varighedsbegrænsningen, ikke endte i et sort hul, hvor de enten fik deres indkomst kraftigt beskåret eller helt mistede deres egen selvstændige indtægt, men det har vist sig, at det ikke holder. I den efterfølgende periode har en række mennesker mistet deres ret til sygedagpenge og er ikke kommet videre i systemet, men er endt enten på kontanthjælp eller uden forsørgelsesgrundlag.

Kl. 13.45

I HK's hørings svar er der redegjort for en lang række tilfælde, hvor syge er kommet i klemme med betydelige økonomiske tab til følge. Nogle er ikke berettigede til kontanthjælp efter sygedagpengenes ophør på grund af ægtefællens indtægt og mister derfor ca. 14.000 kr. månedligt, og de, der får kontanthjælp, mister et sted mellem 3.000 og 5.000 kr. månedligt.

HK vurderer, at antallet af folk, der kommer i klemme er stigende. Det samme gør PTU og Gigtforeningen, som bl.a. siger, at hvert år trues mere end 5.000 danskere og deres familier af, hvad de kalder økonomisk ruin, fordi de mister retten til sygedagpenge, selv om de stadig er syge og det fortsat er uafklaret, om de kan komme i arbejde igen. De fratages forsørgelsen, mens de stadig er syge, og før der er taget stilling til, om de kan erklæres raske, skal revalideres eller have førtidspension.

Lovforslaget tager heller ikke hensyn til fleksjob, der ikke eksisterede, da 52-ugersgrænsen blev indført. Den enkelte kan kun få forlænget sygedagpengene, hvis det forventes, at vedkommende på kort sigt vil kunne bestride et ordinært fuldtidsjob, men for mange af dem i den gruppe, der mister sygedagpengene, er fleksjob en langt mere sandsynlig mulighed.

På den baggrund er Enhedslisten som udgangspunkt imod lovforslaget, men vi er selv-

følgelig åbne over for enhver forhandling om forbedringer af forslaget, som det ligger nu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så vil det være ønskeligt, at beskæftigelsesministeren kommer på talerstolen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for kommentarerne til lovforslaget om sygedagpenge.

Lovforslaget betyder en tiltrængt fornyelse af de regler, vi kender i dag. Den nuværende lov går tilbage til 1990 og er siden blevet ændret tæt på 50 gange, og resultatet er blevet, at loven i dag er svær at forstå og svær at finde rundt i – ikke blot for borgerne, men også for sagsbehandlerne i kommunerne.

Lovforslaget er udarbejdet med udgangspunkt i den rapport, som udvalget om modernisering af sygedagpengeloven afgav i december 2004. Udvalget havde til opgave at komme med forslag til at modernisere og justere reglerne om sygedagpenge, og i udvalgsarbejdet deltog bl.a. arbejdsmarkedets parter og kommunerne. Kodeordene for lovforslaget var modernisering og forenkling, og jeg mener, der er grund til at fremhæve dette, uden at det skal opfattes som en nedtoning af betydningen af de ændringer af reglerne, herunder regresreglen, der følger af finansloven for 2006.

Med lovforslaget vil reglerne om sygedagpenge blive samlet i en lov. Reglerne er blevet gennemskrevet, så de nu er opbygget på en mere logisk måde og fremstår i et mere nutidigt sprog, og desuden er praksis på sygedagpengområdet på en lang række områder blevet indarbejdet i reglerne. Det gør det alt sammen nemmere for både de sygemeldte og deres arbejdsgivere at overskue og forstå reglerne, og det bliver også nemmere for kommunerne, som skal administrere loven, at gennemskue reglerne. Dermed får kommunerne bedre mulighed for at træffe rigtige og mere ensartede afgørelser i sagerne om sygedagpenge, og det styrker i høj grad borgernes retssikkerhed, som flere ordførere også har været inde på.

Bl.a. hr. Bent Bøgsted har efterlyst et mere dybtgående materiale og en redegørelse for de problemer, vi står over for, dels med hensyn til problemet om delvis rask- og delvis sygemelding og spørgsmålet, om varighedsbegrænsningen bare skal opgives uden videre. Jeg skal na-

turligvis give tilsagn om, at vi hurtigst muligt vil fremskaffe sådant materiale.

De spørgsmål og problemer, som lovforslaget måtte give anledning til, er jeg selvfølgelig meget indstillet på at drøfte under udvalgsbehandlingen, og jeg ser frem til et godt samarbejde herom.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er et par spørgsmål, først hr. Thomas Krog.

KL 13.50

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg vil gerne spørge: En borger, som rejser en klagesag ved det sociale nævn, en ankeinstans osv. for at få de sygedagpenge, den pågældende har krav på, og derfor har brug for advokatbistand, skal efterfølgende selv betale alle udgifter inklusive advokatombkostningerne. Synes ministeren, det er en fair måde at indrette systemet på? Eller er der behov for, at vi får set på det, så den, der har begået en fejl, altså i dette tilfælde kommunen som første instans, også skal betale de omkostninger, borgeren har haft for få berigtiget afgørelsen?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det må vi se på under udvalgsbehandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Thomas Krog et spørgsmål mere? Nej. Så går vi videre til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Vi hørte tidligere hr. Bent Bøgsted konstatere meget firkantet, kan man sige, at hvis det under udvalgsbehandlingen viser sig, at der er nogle problemer med varighedsbegrænsningen på de 52 uger, fordi nogle mennesker falder ud af sygedagpengesystemet og står uden indtægt eller kommer på kontanthjælp, kan han ikke forestille sig, at der er nogen partier i Folketinget, som vil være imod at ændre reglerne. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om beskæftigelsesministeren ser lige så positivt på mulighederne for at få ændret reglerne, hvis det virkelig viser sig under udvalgsbehandlingen, at der er denne urimelighed.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt sige to ting.

Det, der skal være det bærende element i behandlingen af sygedagpengesager, er jo, at indsatsen sker så hurtigt som muligt. Vi har jo set de sørgelige statistikker, som viser, at udstødningen fra arbejdsmarkedet sker meget, meget hurtigt i sygeperioder, og derfor strammede vi opfølgningsindsatsen op for nylig, bl.a. ved, at statsrefusionen til en kommune falder væk, så længe kommunen ikke foretager den opfølgning, der er fastsat. Det synes jeg er et rigtig godt initiativ, for det skal jo sikre, at færrest muligt bliver udstødt fra arbejdsmarkedet.

Med hensyn til spørgsmålet om en generel ophævelse af varighedsbegrænsningen siger moderniseringsudvalget, at konsekvensen af det forslag, som DSI oprindeligt kom med, og som PTU nu arbejder videre med, kan risikere at blive nogle adfærdsmæssige ændringer i kommunerne, nemlig at de ikke vil mene, at behovet for en hurtig sagsbehandling er presserende. Det synes jeg er et meget vigtigt spørgsmål, som vi skal drøfte i forbindelse med udvalgsbehandlingen, for det må jo ikke blive en sovepude for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nej, men virkeligheden har jo ændret sig, som ministeren egentlig også giver udtryk for, når det gælder om at satse på opfølgningsindsatsen.

Vi kan sagtens være enige om, at det bedste er, at folk kommer så hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, som det er muligt for den enkelte person. Men opfølgningsindsatsen gør jo ikke nødvendigvis folk raske, og der er stadig en gruppe mennesker, som efter 52 uger stadig står i en uafklaret situation, fordi de stadig er syge. Det er dokumenteret af bl.a. HK, og det er derfor, jeg spørger: Hvis det viser sig, at vi på trods af reglerne om opfølgningsindsats osv. alligevel står med en gruppe, som mister retten til sygedagpenge, selv om de er syge og deres situation er uafklaret, vil ministeren så være med til at kigge på en eller anden form for ordning, som mildner eller helt gør op med varighedsbegrænsningen?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Sigtet med indsatsen må jo være, at kommunerne griber ind så hurtigt som muligt. Det sikrede vi med L 21, og derfor vil en stor del af det problem, vi taler om her, jo også blive løst. Men nu er jeg jo blevet bedt om at komme med en redegørelse for de problemer, så jeg vil mene, at vi skal tage drøftelsen i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt takke for ministerens positive tilgang til spørgsmålet om varighedsbegrænsning, og jeg satser meget på, at vi kan finde nogle løsninger, for vi er også ansvarlige for de opstramninger, der er sket.

Det, der bringer mig på banen, er i virkeligheden spørgsmålet om de delvise raskmeldinger, hvor det jo undervejs i debatten her i Folketinget har vist sig, at der ser ud til at være et flertal for at få løst den sag. Jeg vil godt høre ministerens indstilling til det, for man kan jo sagtens stille et ændringsforslag og få det med i lovforslaget, men jeg har noteret mig fra høringssvarene, at ministeren arbejder med det. Vil ministeren delagtiggøre udvalget i de overvejelser, han har, via et ændringsforslag, eller hvordan har ministeren tænkt sig den side af sagen løst?

Kl. 13.55

Jeg har i min ordførertale citeret beskæftigelsesministeren for nogle ganske fornuftige udtalelser sidste år, så derfor er jeg interesseret i at høre, hvordan ministeren ser på den sag, og hvordan vi kommer videre med den.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg arbejder fortsat på at finde en tilfredsstillende løsning.

Vi er i et problemfelt mellem to store lovområder, og derfor er det vigtigt klart at få udrett, hvilke personkredse der er ramt af problemet. Men jeg vedstår det svar, jeg har givet til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, at jeg arbejder på at finde en løsning på det her problem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Carsten Hansen, sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg tror, at vi alle sammen er optaget af at udvikle redskaberne for kommunerne, så de ikke skal have en virksomhed til at sige ja, men nu delvis kan raskmelde folk. Det, at man kan vende tilbage til en arbejdsplads uden at være fuldstændig hundrede og ti procent i orden, er meget vigtigt.

Det, at der ikke er nogen klare afgrænsninger, og at folk *kan* risikere at ende så at sige på herrens mark uden et forsørgelsesgrundlag, er urimeligt, fordi det gør, at vi ikke får brugt det her redskab, sådan som vi gerne ville. Derfor er jeg enig med ministeren i, at det er vigtigt, at vi får det løst.

Men vi er også optagede af at få det på dagsordenen, når nu vi har lovrevisionen, og at få det løst nu, og det er det signal, jeg vil sende til ministeren. Jeg tror, at ministeren har lyttet til, at der var et flertal undervejs, så derfor er det vigtigt, at vi får et ændringsforslag, eller at vi får signaleret, hvordan ministeren *vil* løse det.

Ellers må vi stille et ændringsforslag, og det er jo dumt, når vi nu har en fælles forståelse af, at det er godt, og at det er et redskab, som vi gerne vil bruge.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er også meget optaget af at sikre, at delvise sygemeldinger bliver benyttet og kommer til at virke i praksis, for arbejde og helbredelse er ikke hinandens modsætninger, men kan mange gange støtte hinanden, så den syge bevarer kontakten til arbejdspladsen og ikke risikerer udstødning. Så det er jeg lige så optaget af som hr. Carsten Hansen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bekræfter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselloven).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 2/2 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Inger Støjberg (V):

L 155 samler reglerne om barseldagpenge og reglerne om fravær i forbindelse med barsel i en lov.

Der er dermed tale om et teknisk lovforslag, som ikke ændrer på retstilstanden, og jeg skal bare meddele, at Venstre støtter lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det. Der er ingen spørgsmål, og den næste ordfører bliver fru Kirsten Brosbøl.

Der er da noget, der kan gå hurtigt en gang imellem. Pas nu på ikke at løbe for stærkt.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg havde ikke lige forventet den korte ordførertale fra Venstres ordfører.

Vi er fra Socialdemokratiets side enige i, at det er fornuftigt at samle reglerne for barseldagpenge og reglerne for fravær i forbindelse med barsel i én lov, og det er så det, der sker med det her lovforslag.

Det fremgår af bemærkningerne og af høringsnotatet fra ministeren, at der ikke med det her lovforslag er tilsigtet nogen realitetsændringer i retstilstanden. Regeringen vil vente med at komme frem med nogle mere substantielle diskussioner omkring barsellovgivningen, til der er foretaget en undersøgelse eller en evaluering af lovgivningen fra 2002.

Det ser vi meget frem til fra Socialdemokraternes side. Vi synes, at der er god grund til at se på, hvad erfaringerne har været med barsellovgivningen fra 2002, særlig hvad angår de ligestillingsmæssige konsekvenser af den barsellovgivning. Og det gælder især mændenes ret til barsel, hvilket vi kommer ind på senere i dag med B 66.

Selv om ministeren siger, at der ikke er tilsigtet nogen ændringer af retstilstanden, er der altså flere af høringssvarene, der påpeger, at der